

uden at kunne paabyde Flytning af noget allerede bestaaende Anlæg. forfattedes med 21 Stemmer mod 16.

3) Udkastets § 6 med de vedtagne Forandringer:

Udenfor Kjøbenhavn og sammes Grundskal Justitsministeriet, efterat Stedets Communalbestyrelse og Sundhedspolitie have høyt Leilighed til at yttre sig, være bemyndiget til, i Lighed med Bestemmelserne i nærværende Lov, at træffe de Foranstaltninger, som Forholdene paa de enkelte Steder maatte skjønnes at gjøre tilraabelige.

vedtoges med 25 Stemmer mod 16.

Herved var Udvalgets Forslag: at § 6 skulde bortfalde, afgjort.

Formanden: Der staar tilbage det af Udvalget gjorte Forslag, som gaaer ud paa en Forandring i Lovudkastets Titel; men, da dette Forslag af Udvalget var betinget af, at det af Udvalget stillede Forslag om, at § 6 udgaaer, billigedes, mener jeg, at det nu bortfalder.

Ordføreren: Ja.

Derpaa fattes Sagens Overgang til 3die Behandling, under Afstemning og vedtoges eenstemigt med 37 Stemmer.

Formanden: De Endringsforslag, der maatte ønskes stillede til denne Sags 3die Behandling, maatte jeg bede afgivne til mig inden imorgen Aften.

Den næste Sag paa Dagsordenen er Sagen, der angaaer Forslag til Lov om Tiendens Afløsning. Det er til 2den Behandling*), denne Sag foretages, og der er intet Endringsforslag fremkommet til denne Behandling af Sagen. Jeg har affattet en Afstemningsliste i denne Sag, som vil findes omdeelt paa de Herrers Bladser. Det vil af denne sees, at jeg har sat Forslagets § 2 først til Forhandling og ikke § 1, hvilket har sin Grund deri, at jeg mener, at Indholdet af § 1 maa nærmere blive et Resultat af Forhandlingerne og Afstemningerne over de følgende Paragrapher indtil § 29 inclusive, hvorfor det ogsaa vil findes, at det er efter § 29,

at § 1 har faaet sin Plads paa Afstemningslisten. Jeg sætter altsaa nu § 2 med det dertil af Udvalgets Minoritet stillede Endringsforslag under Forhandling.

Ordføreren (Bleichingberg): Det erede Thing vil befinde, at den Paragraph, der nu er sat under Forhandling, er ligesaa kjernefuld som fort. Den opløser sig i 2 Hovedaffnit, af hvilke det ene handler om Kirke- og Kongetienden og det andet om Præstetienden. Hvad de to første Etender angaaer, gaaer § 2 ud paa at creere en Masse Statsforskrivninger, der skulde udstedes til Gierne af Konge- og Kirketienden, og som skulde træde istedetfor hvad der tidligere utvivlsomt har været disses private Eiendom, deres private Eiendom med ligesaa god en Ret som den, hvormed man eier anden privat Eiendom, istedetfor Hæstelser, der have været lige saa gode, og i visse Henseender bedre end almindelige Panterettigheder. Det er nu med Hensyn til denne hele store Forholdsregel, at der fra Udvalgets Fleertals Side er nedlagt den bestemteste Protest. Foreløbig skal jeg tillade mig at bemærke, at der, forsaavidt der under denne Sags tidligere Behandling har været Tale om den rigtige Ansættelse af de Obligationers Beløb, hvorom der her er Tale, skal jeg ikke forbyde mig i Undersøgelser herom; thi jeg troer, at man maa komme til det samme Resultat, hvad enten man slaaer et Par Millioner af eller ikke. Naar det imidlertid er yttret, at Udvalget skulde have calculeret for høit ved at anslaae Tiendens Værdi for hver Tønde tiendeydende Hartorn til 6 Skjæpper Byg, da har man antaget, at denne Ansættelse ikke er for høj som Gjennemsnitsansættelse, og forsaavidt man har ansat Prisen paa Byg til 2 Rbd. 4 Mk. pr. Td., har man meent, at denne Ansættelse endogsaa var meget lav. Hvad nu Udvalget har først og fornemmelig erklæret sig imod, er at creere denne store Mængde Statspapirer og derved at trykke Pengemarkedet ved at overlæsse det med hele denne Byrde, ved Siden af de mange andre Papirer, der deels nu løbe paa Pengemarkedet, og deels i den nærmere Fremtid ville komme til at befindes der. Det er ganske vist uberegneligt, i hvilken Grad de Papirer, hvor-

*) Første Behandling af denne Sag findes Sp. 1045—1114.